

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. 32/2017, instat pel Sr. (...)contra la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

1.- En data 06/06/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, un escrit del senyor (...) en representació del Sr. (...)contra la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior, pel qual formulava una reclamació per la presumpta desatenció del dret de cancel·lació, que havia exercit prèviament davant la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya (en endavant, DGP), i que fou ampliat per escrit de data 12/06/2017.

En concret, la persona reclamant es queixava que en data 30/11/2015 el seu representat –agent del cos policial dels Mossos d'Esquadra- havia sol·licitat davant la DGP –mitjançant correu administratiu- la cancel·lació de les seves dades de caràcter personal enregistrades en els fitxers de l'àmbit "*Sistema d'Informació Policial*" (SIP) de la DGP, relatives a les diligències policials núm.(...)i (...)i que van derivar en la tramitació del procediment abreujat núm.(...)/2015 per part del Jutjat d'Instrucció (...) de Figueres, que va finalitzar amb interlocutòria de sobreseïment provisional de data 14/10/2015 i que després d'haver-li efectuat diversos requeriments d'esmena als quals havia donat compliment per escrit de data 30/03/2016, la DGP va desestimar la petició de cancel·lació mitjançant resolució de data 05/04/2017, la qual fou notificada el 21/04/2017.

La persona reclamant aportava còpia de documentació diversa, entre la qual figura la resolució de denegació dictada per la DGP. En concret, de la sol·licitud adreçada a la DGP per correu administratiu de data 30/11/2015 i de la interlocutòria de sobreseïment provisional que l'acompanyava de data 14/10/2015 dictada pel Jutjat d'Instrucció (...)de Figueres. També aportava còpia del 1r requeriment d'esmena de la DGP mitjançant ofici amb registre de sortida de data 22/12/2015, i de l'escrit donant compliment a dit requeriment amb registre d'entrada a la DGP en data 16/02/2016. Així mateix, aportava còpia del 2n requeriment d'esmena que li fou remès per la DGP amb registre de sortida de data 08/03/2016 i notificat el 14/03/2016, i de l'escrit donant compliment a dit requeriment amb registre d'entrada a la DGP de data 30/03/2016. , i de la resolució de denegació de cancel·lació dictada per la DGP en data 05/04/2017.

2.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 15/06/2015 es va donar trasllat de la reclamació a la DGP, per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents. La DGP no ha formulat al·legacions.

3.- Consta a aquesta Autoritat que la DGP és responsable del fitxer "*Sistema d'Informació de la Policia de la Generalitat de persones físiques (SIP-PF)*", citat en la

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

resolució de denegació de cancel·lació dictada per la DGP, i de la qual ha aportat còpia la persona reclamant.

Fonaments de Dret

1.- És competent per resoldre aquest procediment la Directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- L'article 16 de la LOPD, relatiu al dret de cancel·lació, determina el següent:

"1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.

2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.

3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.

4. Si les dades rectificades o cancel·lades han estat comunicades prèviament, el responsable del tractament ha de notificar la rectificació o la cancel·lació efectuada a qui s'hagin comunicat, en cas que aquest últim mantingui el tractament, que també ha de procedir a la cancel·lació.

5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat."

El present cas es refereix a la cancel·lació de dades incloses en un fitxer policial, motiu pel qual és d'aplicació el previst a l'art. 22.4 i 23 de la LOPD, el quals disposen el següent:

"4. Les dades personals registrades amb finalitats policials s'han de cancel·lar quan no siguin necessàries per a les investigacions que n'hagin motivat l'emmagatzematge.

A aquests efectes, s'ha de considerar especialment l'edat de l'afectat i el caràcter de les dades emmagatzemades, la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió d'una investigació o un procediment concret, la resolució judicial ferma, especialment l'absolutòria, l'indult, la rehabilitació i la prescripció de responsabilitat.

Article 23. Excepcions als drets d'accés, rectificació i cancel·lació.

1. Els responsables dels fitxers que continguin les dades a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article anterior poden denegar l'accés, la rectificació o la cancel·lació en funció dels perills que es puguin derivar per a la defensa de l'Estat o la seguretat pública, la protecció dels drets i les llibertats de tercers o les necessitats de les investigacions que s'estiguin duent a terme.(...)"

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Per la seva banda, l'article 31.2 del RLOPD, disposa el següent:

"2. L'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sens perjudici del deure de bloqueig conforme a aquest Reglament. (...)"

L'article 32 del RLOPD, apartats 1 i 2, determina el següent:

"1. (...)"

En la sol·licitud de cancel·lació, l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix, i ha d'aportar a aquest efecte la documentació que ho justifiqui, si s'escau.

2. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini."

D'altra banda, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació."

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

3.- Exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si la DGP va atendre la sol·licitud de cancel·lació segons el previst als preceptes mencionats en el fonament de dret precedent. En primer lloc procedeix analitzar la qüestió formal relativa a si la DGP va donar resposta a la sol·licitud dins el termini previst per la normativa aplicable.

A aquest respecte, consta acreditat a les actuacions que la persona aquí reclamant va remetre la seva sol·licitud de cancel·lació de dades a la DGP, mitjançant escrit presentat en sobre obert a l'oficina de correus en data 30/11/2015.

D'acord amb els articles 16 LOPD i 32 RLOPD, la DGP havia de resoldre i notificar la petició de cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la data de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

recepció de la sol·licitud, termini que també seria doncs aplicable als eventuais requeriments d'esmena de la sol·licitud. Al respecte, cal dir que si bé es desconeix la data exacta en què dita sol·licitud va tenir entrada a la DGP, s'infereix que quan la DGP va notificar a la persona interessada el primer requeriment d'esmena ja havia transcorregut dit termini, doncs ho va fer mitjançant ofici amb registre de sortida de la DGP de data 22/12/2015. En tot cas, aquest detall esdevé irrellevant a efectes de dilucidar si es va complir amb el termini màxim esmentat, doncs ha quedat sobradament acreditat a les actuacions que la DGP va superar amb escreix el termini aplicable en la tramitació de la petició de cancel·lació de la persona afectada. En efecte, un cop la persona afectada va donar compliment en data 30/03/2016 al segon requeriment d'esmena que li havia notificat la DGP en data 14/03/2016, no va ser fins el 05/04/2017 que va dictar la seva resolució de denegació de cancel·lació, és a dir més d'un any després. Davant aquesta circumstància, esdevé igualment irrellevant la qüestió a la que es referia la DGP en dictar resolució, relativa al fet que en donar compliment al 1r requeriment d'esmena mitjançant escrit de data 16/02/2016, la persona afectada formulava una *"nova sol·licitud de cancel·lació."*

En conseqüència, procedeix l'estimació de la reclamació per raons formals, ja que la DGP no va resoldre i notificar en forma i termini la sol·licitud de cancel·lació. Això sens perjudici del que s'exposarà a continuació quant al fons de la reclamació.

4.- Des d'una òptica de fons procedeix determinar si la resposta donada per la DGP a la sol·licitud de l'ara reclamant –al marge del seu caràcter extemporani- s'ajustava als preceptes transcrits al fonament de dret 2n.

El dret de cancel·lació regulat a la LOPD és un dret personalíssim, i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Mitjançant el dret de cancel·lació la persona titular de les dades pot demanar la supressió de les dades que resultin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig, en els termes previstos als preceptes que regulen el dret de cancel·lació.

Així, amb caràcter general el dret de cancel·lació no entra en joc únicament en el cas de dades inexactes, incorrectes o errònies, sinó que també es podria exercir respecte a dades correctes el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa la LOPD (art. 16.2 LOPD), o bé en el cas de dades personals que hagin deixat de ser necessàries o pertinents per a la finalitat per a la qual s'havien recollit o registrat (art. 4.5 LOPD i de forma coincident l'article 31.2 del RLOPD, que estableix que *"l'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig conforme aquest Reglament"*). Així mateix, de manera específica per a les dades registrades amb finalitats policials, també procedeix la cancel·lació quan es donin les circumstàncies previstes a l'art. 22.4 de la LOPD.

Ara bé, la pròpia LOPD preveu una sèrie de limitacions a la cancel·lació de les dades, com és el cas de les previstes a l'art. 23.1 de la LOPD en l'àmbit dels fitxers policials, precepte que ja s'ha transcrit en el fonament de dret 2n, i que fou invocat també per la DGP en la resolució aquí combatuda. En concret, aquest precepte avala la

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

denegació de sol·licituds de cancel·lació de dades personals formulades per la persona afectada, en funció dels perills que es puguin derivar per a la seguretat pública, la protecció dels drets i les llibertats de tercers, o quan les dades puguin ser necessàries per a les investigacions policials que s'estiguin duent a terme.

La persona aquí reclamant es queixava precisament que la DGP no aportava en la resolució impugnada cap dada específica que justificués la negativa de cancel·lació en base a l'article 23 de la LOPD esmentat, i que *"tampoc es pot entendre amb un mínim de sentit de la lògica, que hi pugui haver algun tipus d'investigació interna que pugui perllongar-se per gairebé dos anys després d'haver-se tancat la causa per la qual aquesta investigació es va iniciar."* I afegia que d'acord amb el que estableix l'article 18 de la Instrucció 12/2010, dictada per la DGP, concorre un dels requisits en què es podrà exercir el dret de cancel·lació, és a dir "quan s'hagi decretat mitjançant interlocutòria judicial ferma el sobreseïment provisional de les diligències judicials, com resulta en el present cas.

Amb relació a les dades concretes de les quals se sol·licitava la cancel·lació, en la resolució dictada per la DGP en data 05/04/2017 es motivà la desestimació en què *"des de la unitat policial instructora es considera que aquestes dades de caràcter personal continuen sent necessàries en relació amb les investigacions que van motivar el seu emmagatzematge, i considera la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió de la finalitat d'aquest; atesa, d'una banda, la característica del fet delictiu i, d'altra, que un sobreseïment provisional no deixa definitivament tancat el procés, el qual pot ésser reobert en qualsevol moment si apareixen proves suficients per a demostrar la comissió d'un delictes o la culpabilitat dels processats, i fins a la prescripció dels fets"* (antecedent 2n de la resolució de la DGP).

Així doncs, la DGP venia a justificar la denegació en els articles 22.4 i 23.1 de la LOPD abans transcrits, els quals citava expressament en un altre apartat de la resolució, com també l'art. 33 del RLOPD, i els art. 18 i 19 de la Instrucció 12/2010, de 28 de setembre, de la DGP. I el punt 1r de la part dispositiva de dita resolució tenia el contingut següent:

"1. Denegar la cancel·lació de les dades de caràcter personal de (...) incloses en les diligències policials que consten relacionades en l'antecedent de fet primer d'aquesta resolució, atès que aquestes dades de caràcter personal continuen sent necessàries en relació amb les investigacions que van motivar el seu emmagatzematge, i considera la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió de la finalitat d'aquest, i fins la prescripció dels fets".

Val a dir que en el tràmit d'audiència de la present reclamació la DGP no ha formulat al·legacions, motiu pel qual es presumeix que el seu posicionament és el mateix que s'indicà en la resolució aquí impugnada. Així doncs, la DGP basa la seva denegació de cancel·lació en la necessitat de manteniment de dites dades en els fitxer policials, ateses les circumstàncies concurrents explicitades en la seva resolució, i s'empara a tal efecte en els articles 23.1 i 22.4 de la LOPD, el literal del qual certament avalaria, *a sensu contrario*, la no-cancel·lació de les dades registrades amb finalitats policials, quan siguin necessàries per a les investigacions que n'hagin motivat tal enregistrament. Ara bé, cal precisar en aquest punt que l'art. 22.4 es refereix a la

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

cancel·lació d'ofici de les dades policials, ja que per al cas en què s'ha exercit el dret de cancel·lació per part de l'afectat, com succeeix aquí, el precepte a tenir en compte és l'art. 23.1 de la LOPD, el qual preveu la denegació en termes lleugerament diferents a l'art. 22.4 de la LOPD. En concret, l'art. 23.1 LOPD permet tal denegació *“en funció dels perills que es puguin derivar per a la defensa de l'Estat o la seguretat pública, la protecció dels drets i les llibertats de tercers o les necessitats de les investigacions que s'estiguin duent a terme”*.

Doncs bé, les manifestacions efectuades per la DGP tindrien certament el seu encaix en el previst a l'art. 23.1 LOPD, atès que tot i haver-se acreditat l'existència d'una interlocutòria judicial ferma en què es decreta el sobreseïment provisional de les actuacions judicials obertes arran les diligències policials respecte les quals es pretén la cancel·lació, a criteri de la unitat d'investigació de la PG-ME que va intervenir en aquelles diligències, és necessari mantenir-les, i això en base a les circumstàncies del cas concret, i que les diligències controvertides s'han tancat amb el sobreseïment provisional de la causa penal, la qual cosa no impedeix reobrir-la, sempre i quan no s'hagin extingit les eventuais responsabilitats, per haver transcorregut el termini de prescripció corresponent, de conformitat amb el previst a l'art. 130.1.6 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, cas en el qual sí procediria la cancel·lació de les dades policials controvertides. Al respecte, segons consta a la documentació aportada per la persona reclamant els fets investigats en les diligències policials controvertides haurien succeït l'any 2012 i 2013, i tot apunta a que en alguns dels fets investigats s'hauria superat ja el termini de prescripció aplicable. Ara bé, no sembla que dit termini s'hagi superat per a la totalitat dels fets investigats en les diligències policials respecte les quals es pretén la cancel·lació.

Així les coses, el pronunciament d'aquesta Autoritat sobre la qüestió de fons, és a dir respecte la pretensió de cancel·lació de les dades, ha de ser forçosament desestimatori. Sobretot, pel fet que el pronunciament judicial de sobreseïment en el procés en què van derivar les actuacions policials respecte les quals es pretén la cancel·lació és provisional, de tal manera que el dit pronunciament judicial no impedeix doncs mantenir oberta la investigació policial corresponent, sempre i quan no s'hagi superat el termini de prescripció corresponent. Això, sense perjudici de la potestat que correspon a aquesta Autoritat, com a garant del dret a la protecció de dades (art. 1 de la Llei 32/2010) de verificar si els tractaments d'aquestes dades personals s'ajusten al previst a la LOPD, i en particular als seus articles 22, 23 i 24.

Doncs bé, precisament en exercici de les potestats que té encomanades aquesta Autoritat, procedeix efectuar en aquest punt una darrera consideració en relació amb la present reclamació –coincident amb la que s'efectuà en les resolucions de procediments similars que afectaven també la DGP (PT 38/2014, PT 54/2014, PT 66/2014, PT 75/2014, PT 10/2015, PT 59/2015, PT 20/2016, i PT 39/2016)-, sense perjudici de la consideració que es fa amb caràcter general en el fonament de dret 6è d'aquesta resolució. I és que procedeix subratllar aquí els perjudicis evidents que podria generar en la persona aquí reclamant el fet de mantenir en el fitxer policial les dades contingudes a les diligències policials sense més, és a dir, sense incloure-hi la circumstància relativa al sobreseïment provisional decretat per interlocutòria ferma.

Davant això, la DGP hauria de conciliar el dret a la protecció de dades de l'afectat i les necessitats derivades de les investigacions policials. En els procediments de tutela de drets mencionats en el paràgraf anterior s'oferien a la DGP dues opcions per satisfer tal conciliació, i segons manifestà per escrit la DGP davant aquesta Autoritat en aquells procediments, assumia la que es plantejava en la línia de respectar les necessitats de les investigacions policials, i al seu torn garantir el dret a la protecció de dades de la persona afectada, i en concret per donar compliment a les exigències del principi de qualitat de les dades, en la seva vessant d'exactitud, quan exigeix que les dades *"han de ser exactes i posades al dia de manera que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat"* (art. 4.3 LOPD). D'acord amb això, s'apuntava per aquesta Autoritat en aquells procediments precedents que la DGP s'hauria d'assegurar que en qualsevol consulta que es fes als fitxers de la DGP sobre la persona aquí reclamant, en l'apartat referent a les diligències aquí controvertides hi figurés, de manera clarament visible, l'anotació relativa al sobreseïment provisional decretat mitjançant interlocutòria ferma. Així doncs, en el present procediment procedeix requerir la DGP per tal que dugui a terme l'anotació esmentada, al no constar en la resolució aquí impugnada que s'hagués ordenat ja tal anotació, en aplicació del criteri consolidat d'aquesta Autoritat.

5.- Sobre la base de tot el que s'ha exposat fins aquí, es desestima la reclamació des d'una òptica de fons, de manera que no procedeix requerir la DGP que faci efectiu el dret de cancel·lació exercit, sense perjudici de dur a terme l'anotació a la que s'ha fet menció en el fonament de dret 4t, en el termini de 10 dies hàbils comptador a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució, i que un cop efectuada, en el termini dels 10 dies següents s'haurà de posar en coneixement d'aquesta Autoritat.

6.- A l'últim, ateses les circumstàncies del cas aquí plantejat, i també en atenció a les funcions que té encomanades aquesta Autoritat per garantir el dret a la protecció de dades de caràcter personal, procedeix efectuar una darrera consideració, en la línia del que ja s'havia argumentat també en alguna de les resolucions dictades en els procediments de tutela precedents i que s'han esmentat al fonament de dret 4t, per la similitud de les circumstàncies en tots els casos, la qual cosa evidencia encara més la necessitat de reiterar aquí el que ja s'havia manifestat en dits procediments precedents.

En dits procediments la pròpia DGP hauria generat en les persones reclamants una expectativa sobre la procedència de la cancel·lació sol·licitada. I és que segons es comprovà en aquells procediments anteriors, la DGP havia posat a disposició de les persones interessades en sol·licitar la cancel·lació d'antecedents policials, un formulari (amb títol *"Sol·licitud de cancel·lació de dades personals enregistrades en els fitxers de l'àmbit SIP"*- DP 01, Versió 01/11) en què es preveuen diverses caselles relatives a documents a aportar pel sol·licitant per fonamentar la seva pretensió, entre les quals hi figura la corresponent al cas aquí controvertit: *"Còpia testimoniada de la interlocutòria de sobreseïment lliure/provisional dictada en el procediment judicial en la qual es deixi constància de la fermesa d'aquesta resolució i de les diligències policials de què deriva el procediment judicial"*.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Val a dir que aquesta previsió en el model/formulari, que lògicament portaria a pensar a les persones afectades que es complien els requisits per tal d'estimar la sol·licitud de cancel·lació, porta causa del previst a l'art. 18 de la Instrucció 12/2010, dictada per la DGP, article a què feia referència la persona aquí reclamant, i el qual es va mencionar en el fonament de dret 6è de la resolució de la DGP que és objecte de la present reclamació, com a motivació de la decisió denegatòria adoptada, quan el cert és que la seva lectura portava a interpretar el contrari a tal decisió, com argüeix la persona aquí reclamant. En efecte, el dit precepte fixa els requisits per a l'exercici del dret de cancel·lació respecte dades enregistrades en fitxers policials de la DGP, i disposa a l'efecte que *"Es podrà sol·licitar la cancel·lació de les dades quan concorri algun dels requisits següents: (...) d) Quan s'hagi decretat, mitjançant interlocutòria judicial ferma, el sobreseïment provisional de les diligències judicials"*. És veritat que en la literalitat del precepte -amb l'ús de la forma *"Es podrà sol·licitar la cancel·lació"*- no es determina expressament que en aquells casos procedeix la cancel·lació, però novament aquesta seria la interpretació més raonable, com ho evidencia el fet que en la mateixa resolució de la DGP s'indicava que en els supòsits relacionats al dit precepte *"l'interessat té dret a obtenir la cancel·lació"*. El cas és que aquesta confusió es podria evitar si en l'art. 18 de la Instrucció s'advertís expressament que tal cancel·lació estaria supeditada a la no concurrència d'algun dels supòsits previstos a l'art. 19 de la mateixa Instrucció, en què es recullen una sèrie de supòsits de denegació. En qualsevol cas, val a dir que en la fonamentació de les resolucions de denegació del dret de cancel·lació dictades per la DGP no es feia cap menció a l'art. 19 de la Instrucció, quan a la vista del que ha manifestat la DGP, sembla que el procedent seria haver citat alguna de les causes previstes en el dit article.

Sobre la base d'aquesta consideració, procedeix recomanar novament a la DGP que revisi el model/formulari abans esmentat de sol·licitud de cancel·lació de dades policials, per tal d'evitar falses expectatives en les persones interessades en sol·licitar tal cancel·lació.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar per raons formals la reclamació de tutela del dret de cancel·lació formulada pel Sr. (...), contra la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, i desestimar-la en el fons atès que no procedeix la cancel·lació sol·licitada, per les raons explicitades al fonament de dret 4t.

Segon.- Requerir la Direcció General de la Policia per tal que dugui a terme les actuacions esmentades als fonaments de dret 4t i 5è en la forma i termini allà previstos, i acrediti davant aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme per donar-hi compliment.

Tercer.- Recomana la Direcció General de la Policia que tingui en compte les consideracions efectuades en el fonament de dret 6è.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Quart.- Notificar aquesta resolució a la Direcció General de la Policia i a la persona reclamant.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)